

**Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalg**

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2019 - 543

Doknr.
663490

Dato
20-02-2019

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 23. januar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 258 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Troels Ravn (S).

Spørgsmål nr. 258:

"Vil ministeren kommentere henvendelsen af 22. januar 2019 fra C.C, jf. SOU alm. del – bilag 124 (fortroligt bilag)? Vil ministeren derudover i den konkrete sag indhente oplysninger om, hvorfor den pågældende dreng ikke har haft en bisidder eller er blevet hørt ift. planerne om, at han skal flyttes fra en plejefamilie til et opholdssted, hvor han ikke ønsker at være?"

Svar:

Den konkrete sag bekræfter mig i, at et trygt omsorgsmiljø med mulighed for at danne nære og stabile relationer til voksne er helt grundlæggende for at sikre en god anbringelse for barnet. Det er kommunernes klare ansvar at sørge for, at anbragte børn får den tryghed, hjælp og støtte, som de har behov for, og det ansvar skal de efterleve. For anbragte børn og unge har et særligt behov for at vokse op i stabile rammer med den tryghed og støtte, der er så vigtigt et fundament for en god og selvstændig voksertilværelse.

Jeg mener, at den konkrete sag viser, hvor vigtigt det er, at kommunerne tager udgangspunkt i barnets behov for stabilitet og kontinuitet og derfor har fokus på den positive dialog, som kan sikre et godt samarbejde mellem kommuner og plejefamilier. For det bør ikke være sådan, at en konflikt om løn mellem en plejefamilie og en kommune får konsekvenser for det anbragte barn. Derfor er jeg også glad for, at KL i kommuneøkonomiaftalen har forpligtet sig på at sætte gang i en afdækning af forskellige modeller for, hvordan kommunerne aftaler honorar med plejefamilierne. KL har i det arbejde desuden forpligtet sig til at anbefale en række principper for god forhandlingsadfærd sammen med en mere hensigtsmæssig model, der fremmer det gode samarbejde og giver mere ro og stabilitet omkring det anbragte barn. Det arbejde forventer jeg mig meget af.

Jeg mener, at lovgivningen på området er ganske klar i forhold til at sikre stabilitet omkring barnet og retssikkerhed for barnet og forældre i sager om ændring af anbringelsessted. Det er hensigten i lovgivningen, at anbragte børn og unge i udgangspunktet skal opleve så få skift i anbringelsen som muligt. Derfor er udgangspunktet også, at der kun kan træffes afgørelse om at ændre anbringelsesstedet, hvis det under hensyn til formålet med anbringelsen og barnets eller

den unges behov for kontinuitet i opvæksten vurderes, at barnets eller den unges behov for støtte samlet set bedst imødekommes ved en ændring af anbringelsesstedet.

For der er ingen tvivl om, at en beslutning om ændring af anbringelsessted er meget indgribende over for det anbragte barn eller unge, og derfor er der også en række krav til disse afgørelser i serviceloven, klagemuligheder mv.

Bl.a. er det børn og unge-udvalget, der tager stilling til, om der kan ske en ændring af anbringelsesstedet, hvis forældremyndighedsindehaverne eller barnet på 12 år eller derover ikke samtykker til ændring af anbringelsesstedet. Her skal der forud for en afgørelse om ændring af anbringelsessted afholdes en børnesamtale med barnet eller den unge. Desuden har barnet eller den unge ret til at have en bisidder, f.eks. fra Børns Vilkår eller en anden bisidder, som barnet som udgangspunkt selv har valgt, med til børnesamtalen og andre møder med kommunen. Og derudover kan børn på 12 år og derover samt forældremyndighedens indehaver klage over børn og unge-udvalgets afgørelser til Ankestyrelsen.

For en nærmere beskrivelse af servicelovens bestemmelser vedr. sagsforløbet i sager om ændring af anbringelsessted henviser jeg til besvarelsen af SOU alm. del spørgsmål 259 og 263.

Endelig vil jeg gerne understrege, at kommunerne skal overholde lovgivningen, herunder også i forhold til sager om ændring af anbringelsessted. Og jeg finder det fuldstændig uacceptabelt, hvis kommunerne ikke tager hensyn til barnets behov for stabilitet i anbringelsen. Jeg har nu indhentet en redegørelse fra kommunen om den konkrete sag for at få sagen belyst, og herunder om kommunen har taget de fornødne hensyn til barnet i sagen.

Med venlig hilsen
Mai Mercado